

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשם הבכיר אפרים צ'זיק

תובעים דרוז דשא

נגד

נתבעים על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

החלטה

- 1
- 2 1. מהן החובות המוטלות על תאגיד השולחן דבר פרסומת לצדדי ג' אשר נרשמו אצלו לצורך
- 3 קבלת אותו דבר פרסומת, ומבקשים בחלוף זמן כי משלוח דבר הפרסומת יופסק? ובאילו
- 4 מקרים יחויב התאגיד בפיצוי בהתאם להוראות סעיף 30 א' (ג) לחוק התקשורת (בזק
- 5 ושידורים) תשמ"ב 1982: אלו המחלוקות אשר נתגלעו בין הצדדים, ועומדת בבסיס פסק דין
- 6 זה.
- 7
- 8 2. אלו הן העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת:
- 9
- 10 (א) התובע נרשם מיוזמתו בשנת 2008, באתר האינטרנט של הנתבעת, בבקשה לקבל
- 11 מידעון תקופתי ("ניוולטר") הקרוי "על השולחן ברשת" המופק על ידי הנתבעת,
- 12 העוסקת בהוצאה לאור של מגזין לענייני גסטרונומיה.
- 13
- 14 (ב) במסגרת אותו רישום הסכים התובע לקבלת הודעות דואר המכילות מידע פרסומי
- 15 מאת הנתבעת.
- 16

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 (ג) אין חולק כי אותו דבר דואר תקופתי, עונה על הגדרת "דבר פרסומי" לפי הוראות
2 סעיף 30 א' (א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982.
3
- 4 (ד) התובע נרשם לאתר כאשר הוא מציין בפרטיו האישיים, כי שמו "יוסי בובליל"
5 ונקב בכתובת אשר אינה כתובתו הנכונה, ונרשם כאשר סיסמת המשתמש שלו על
6 פי נתוני האתר, הינו מספר תעודת הזהות שלו.
7
- 8 (ה) במהלך שנת 2012 החליט התובע שאינו מעוניין עוד לקבל את דבר הדואר
9 התקופתי, ובהתאם בחר באפשרות של "הסרה מרשימת התפוצה" של הנתבעת,
10 ואולם כאשר עשה כן, היה עליו להקליד את כתובת הדוא"ל והסיסמה, אותה לא
11 זכר, ולכן לא עלה בידו להיות מוסר מרשימת התפוצה.
12
- 13 (ו) כאשר לא עלה בידו של התובע להתנתק בדרך זאת, שלח מכתב בדואר אלקטרוני
14 לכתובת שרת הדואר ממנה נשלח דבר הדואר התקופתי (כתובת דוא"ל שאינה
15 כתובת הדואר של הנתבעת).
16
- 17 (ז) לאחר שני ניסיונות אלו ועד להגשת כתב התביעה, קיבל התובע 22 דברי דואר
18 העונים להגדרתו "דבר פרסומי".
19
- 20 3. לאחר כל אלו, נותרו בין הצדדים מספר מחלוקות:
21
- 22 (א) התובע טוען כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30 א' (ה) לחוק התקשורת (בזק
23 ושידורים), ותוך פגיעה בזכויות המוענקות לו מכח סעיף 30 א' (ד) לחוק התקשורת
24 (בזק ושידורים), שכן אופן ההתנתקות מקבלת דברי הדואר לא היה בהתאם
25 להוראות החוק, ואינה "פשוטה וסבירה בנסיבות העניין", הואיל ומשלוח הודעת
26 ההתנתקות דרש רישום של סיסמא, וכן משום שלא פורסמה כתובת תקפה של
27 המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב לפי סעיף 30 א' (ד) לחוק
28 התקשורת (בזק ושידורים).
29

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

1 (ב) הנתבעת טענה מנגד, כי אין כל פסול בחיוב הזנת סיסמא במסגרת משלוח הודעת
2 הסירוב, ואין מדובר בדרך מורכבת או שאינה פשוטה וסבירה, אלא יכול היה לפעול
3 במסגרת האפשרות "חסר אותי מרשימת הדיזור", ואם שכח את הסיסמא, יכול
4 היה בנקל לפעול לשחזור; כן טענה, כי במסגרת דבר הדואר נכללה האפשרות
5 "צור קשר" ובמסגרתה יכול היה התובע לפנות אליה (ולהבדיל משרת דואר שאינו
6 מהווה כתובתה הקבועה) ולבקש הסרתו מרשימת הדיזור; ומשכח שלא לעשות
7 כן, הרי שלמעשה לא ביצע את הפעולות הפשוטות והסבירות להסרתו מרשימת
8 הדיזור.
9

10 4. סעיף 30 א' (ד) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982 הינו הסעיף המגדיר את
11 זכויות הנמען של דבר הפרסומת. הסעיף קובע:
12

13 (ד) הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא
14 הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל
15 עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או
16 מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת
17 סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות
18 משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר
19 דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען.
20

21 5. סעיף 30 א' (ה) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982 הינו הסעיף המגדיר את
22 חובות המפרסם. הסעיף קובע:
23

24 (ה)
25 (1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין
26 בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי
27 להטעות:
28

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 (א) היותו דבר פרסומת; המילה "פרסומת" תופיע
2 בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר
3 באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;
4 (ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;
5 (ג) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור
6 בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור
7 שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר
8 הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת
9 תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת
10 סירוב.
11 (2) על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר פרסומת
12 באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו
13 ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב."
14
15 6. לאחר בחינת הטענות אשר הועלו על ידי הצדדים, ובשים לב לפרשנות הראויה והתכליתית
16 של דבר החקיקה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של התובענה להידחות.
17
18 7. הסיפא לסעיף 30 א' (ד) לחוק קובעת את זכותו של הנמען להתנתק מרשימת הדייור, ואף
19 מגדירה כיצד ימסור את הודעת הסירוב. נחקק " הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה
20 שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען". הנמען במקרה זה בחר שלא למסור את ההודעה
21 בכתב (קרי, בדרך של משלוח מכתב ולהבדיל מדרך של משלוח הודעה אלקטרונית), אלא של
22 משלוח הודעה בשימוש ברשת האינטרנט.
23
24 8. הדרך והאופן המותווים בחוק, לחובת היידוע של המפרסם בדבר אפשרות משלוח הודעת
25 הסירוב, נכללו בסעיף 30 א' (ה) (1) (ג): "זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב
26 כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה
27 בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה
28 של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב"
29

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

9. לגישתי, הנתבעת מסרה דרך אפשרית למשלוח הודעת סירוב, שהיא פשוטה וסבירה
בנסיבות העניין. העובדה כי נדרשת הזנת הסיסמא עימה נרשם התובע לצורך קבלת המידע
הפרסומי, אינה דרך מורכבת, קשה או מיוחדת, אלא סבירה בנסיבות העניין. כשם שנדרש
הנמען להזין סיסמא כתנאי לקבלת דבר דואר פרסומי, הרי שסביר כי אותה הסיסמא ממש
תידרש לצורך הסרתו מרשימת הדיוור;
10. הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר נלקח בחשבון שתובע הזין בתחילת ההרשמה לאתר
האינטרנט, את תחומי העניין שלו, ומדובר בזהירות ראויה על מנת שמאן דהוא, צד ג' שאינו
התובע, לא יפנה וישנה את פרטיו האישיים או תחומי העניין שלו. אדרבא, קיומה של
אפשרות לשחזור הסיסמא, מבחירה כי אין מדובר בפעולה מיוחדת, קשה או מורכבת –
ולמעשה מדובר בדרך לפישוט האפשרות לשלוח הודעת סירוב.
11. לא ברור מדוע התובע לא בחר לשחזר את הסיסמא, כאשר מדובר בפעולה פשוטה מאין
כמוה; אוסיף לכך, כי באותו דף אינטרנט נכללה האפשרות "צור קשר" וגם בה התובע לא
בחר; לא ראיתי טעם אמיתי להיעדר הניסיון המותווה באתר האינטרנט, למשלוח הודעת
הסירוב.
12. טען התובע בהקשר זה, כי על הנתבעת היה לציין "כתובת תקפה של המפרסם ברשת
האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב", ואולם לגישתי, אפשרות "צור קשר" אשר נכללה
במסגרת אותו דבר פרסומי, עונה על הדרישה הנכללת בחוק בהקשר זה.
13. בהקשר זה, אפנה על דברי כב' הש' פרופ' ע. גרוסקופף, בת"צ (מרכז) 4818-07-10 מנדנך נ'
גלובל נטוורקס אי.סי.איי. בע"מ (ניתן ביום 9.2.2012, מצוי באתר "נבו"):
- "הסנקציות שקבע המחוקק בגין משלוח "דואר זבל" הן סנקציות חמורות,
הכוללות אחריות פלילית, פיצויים לדוגמה וחשיפה לתובענה ייצוגית. במצב
דברים זה מן הראוי לדרוש מתובע המבקש לממש סנקציות אלו כי יוכיח, ברמה
גבוהה יחסית, כי הודעת הסירוב שנתן התקבלה בידי הצד שכנגד. דוק, התובע
לא יכול להוכיח במקרה הרגיל כי הודעת הסירוב התקבלה בוודאות, אולם לכל**

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הפחות ביכולתו להוכיח כי שלח את ההודעה מספר פעמים (ולעניין זה נראה כי
2 ככלל אצבע ניתן להסתפק בשלוש ניסיונות במועדים שונים), וכי נוסח ההודעה
3 היה ברור. כאשר התובע מוכיח כי שלח לפחות מספר הודעות סירוב, עובר הנטל
4 לנתבע להוכיח כי הוא לא קיבל אף אחת מהן. כאשר התובע הסתפק במשלוח
5 הודעת סירוב אחת, והנתבע מכחיש שקיבל אותה, נטל הראייה על התובע להוכיח
6 כי ההודעה הבודדה ששלח אכן התקבלה. בנטל זה לא עמד התובע שלפני, לא
7 ברמה הדרושה כדי לבסס תביעה אישית לפיצויים לדוגמה ולא ברמה הדרושה
8 כדי לשכנע שיש לו עילת תביעה אישית לעניין סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות
9 ייצוגיות."
10
- 11 14. רמת ההוכחה הגבוהה אליה מכוון בית המשפט המחוזי מרכז, בהחלטתו, מלמדת על מידת
12 השקידה שעל התובע פיצוי לפי סעיף 30 א' לחוק התקשרות (בזק ושידורים) תשמ"ב 1972,
13 במסגרת משלוח הודעת הסירוב. התובע דכאן, לא עשה ניסיון אמיתי ומלא של משלוח
14 ההודעה, לא בדרך של שחזור הסיסמא, לא בדרך של "צור קשר" ולא בדרך של משלוח
15 הודעה באמצעות אותו אתר אינטרנט דרכו נרשם לקבלת השירות.
16
- 17 15. הואיל ומדובר לגישתי, בדרך סבירה ופשוטה להסרה מרשימת הדיור, אותה דרך בה נרשם
18 לקבלת דברי דואר והביע את הסכמתו לקבלם, דרך אשר התובע נמנע מלילך בה, לא ראיתי
19 את הנתבעת כמי שהפרה את החובות המוטלות עליה מכח סעיף 30 א' (ה) לחוק התקשרות
20 (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982.
21
- 22 16. למעלה מן הצורך, אוסיף שתי הערות:
23
- 24 (א) האחת, התובע דרש במסגרת הדין אשר נערך בפני כי החבות בפיצוי תוטל לא רק
25 על הנתבעת, אלא גם על בעליה, לאור ההוראה בסעיף 30 א' (ח) לחוק – ואולם
26 בעליה של הנתבעת לא נתבע בתובענה, ולפיכך ממילא לא היה מקום לדרוש חיובו
27 רק בשלב מאוחר יותר.
28

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה משפט

ת"ק 13-02-50072 דשא נ' על השולחן מרכז גסטרונומי בע"מ

תיק חיצוני:

1 (ב) השניה, התובע נרשם לצורך קבלת המידע הפרסומי, כאשר הוא עושה שימוש בשם
2 בדוי ("יוסי בובליל"), המתברר כידוען מסוג זה או אחר) ובכתובת שאינה כתובתו;
3 מן הראוי כי מי שנרשם בשם בדוי (ככל הנראה מתוך רצון לשמור על פרטיות), אינו
4 מעניק בידי המפרסם את הכלים להסירו לכשיתבקש (שכן ככל שהיה התובע פונה
5 בשמו האמיתי בהודעת סירוב, מגוי שכזה כלל לא היה קיים), ונתון זה לבדו,
6 מצדיק הימנעות מפסיקת הפיצוי לפי סעיף 30 א' לחוק; לא נדרשתי לשאלת
7 הפיצוי, שכן הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת לא הפרה את החובה המוטלת עליה,
8 ואולם מן הראוי שהדברים ייאמרו.

9

10 17. לאור כל אלו, התובענה נדחית.

11

12 18. לא מצאתי לנכון לחייב את התובע בהוצאות ההליך, לאור העובדה כי הגם שדי בקיום
13 האפשרות "צור קשר", כדי לצאת ידי חובתה על פי הוראות החוק, יכול ומן הראוי שגם
14 הנתבעת תפרט במסגרת אותה אפשרות, את כתובת הדואר הרשמית ליצירת קשר עמה,
15 ובכך ניתן יהיה להקל על נמעני דבר הפרסומת ליצור עמה קשר במסגרת הודעות סירוב.

16

17 19. המוכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

18

19

20 ניתנה היום, כ"א סיון תשע"ג, 30 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

21

22 אפרים צ'זיק, רשם בכיר

23